

(Λουκ. ιη' 35-43)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἰεριχῶ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἶη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Μετάφραση

Στο μεταξύ, καθώς πλησίαζε πια στην Ιεριχώ, συνέβη το εξής περιστατικό. Ένας τυφλός καθόταν στην άκρη του δρόμου και ζητιάνευε. Κι' όταν άκουσε να περνάει κόσμος, ρωτούσε να μάθει σαν τι να συνέβαινε. Τον πληροφόρησαν, λοιπόν, ότι περνάει ο Ιησούς ο Ναζωραίος. Τότε αυτός άρχισε να φωνάζει δυνατά: Ιησού, Γιε του Δαβίδ, ελέησέ με. Μα εκείνοι που βιάδιζαν μπροστά, τον μάλωναν για να σωπάσει. Εκείνος όμως φώναζε ακόμα περισσότερο: Γιε του Δαβίδ, ελέησέ με! Στάθηκε τότε ο Ιησούς και πρόσταξε να τον φέρουν κοντά του. Κι' όταν πλησίασε, τον ρώτησε: Τί θέλεις να σου κάνω: Κι εκείνος απάντησε Κύριε, να ξαναδώ! Τότε ο Ιησούς του είπε: Να ξαναδείς! Η πίστη σου σε έσωσε! Και μεμιάς ξαναβρήκε την όρασή του κι' ακολουθούσε τον Ιησού δοξολογώντας το Θεό! Κι όλος ο λαός, μόλις το είδε αυτό, δοξολόγησε το Θεό.

(Εφεσ. Β' 14-22)

Ἀδελφοί, Χριστὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίση ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγήν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁ ὁποῖος συνήνωσε τὰ δύο μέρη καὶ κατέρριψε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, δηλαδὴ τὴν ἔχθραν, καταργήσας διὰ τῆς σαρκὸς του τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ποὺ συνίστατο εἰς διαταγὰς, διὰ νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἓνα νέον ἄνθρωπον καὶ νὰ φέρῃ εἰρήνην καὶ νὰ συμφιλιώσῃ μὲ τὸν Θεὸν καὶ τὰ δύο μέρη εἰς ἓνα σῶμα διὰ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐθανάτωσε τὴν ἔχθραν. Καὶ ὅταν ἦλθε, ἐκήρυξε τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰρήνης σ' ἐσᾶς ποὺ ἦσατε μακρὰ, καὶ εἰς τοὺς πλησίον, διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν καὶ οἱ δύο εἴσοδον πρὸς τὸν Πατέρα μὲ ἓνα Πνεῦμα. Ὡστε λοιπόν, δὲν εἴσθε πλέον ξένοι καὶ παρεπίδημοι, ἀλλὰ συμπολιῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχετε οἰκοδομηθῆ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὅλη οἰκοδομὴ συναρμολογεῖται καὶ αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ. Ἐν αὐτῷ καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε, ὥστε νὰ γίνετε τόπος κατοικίας τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.